ABRIL-MAIG 2022 | NÚMERO 19

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ MENSUAL IMPRESA GRATUÏTA | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT

«GRATUÏT»

L'acollida, a l'ADN de la vida religiosa

PÒRTIC

Fa temps que el salesià i cardenal de Rabat, Cristóbal López, va obrir un document de *word* per apuntar "els signes del Regne de Déu de cada dia". I hores d'ara ja en porta dos-cents. El projecte comunicatiu de Catalunya Religió voldria ser com aquesta mena de blog de notes.

Amb una visió constructiva de la societat, creu en el diàleg entre diferents. És conscient del mal del món, però estima un horitzó de base humana, fet per a les persones. Sap que l'horitzó és inabastable, però que ens manté sempre en moviment.

Diu que el mal fa més soroll que el bé i que per això és notícia. Però és possible fer periodisme per captar tot el que es mou en l'esperança, des de la fe. Fins i tot en context d'una nova guerra a Europa. En aquest número trobareu la resposta organitzada de diverses comunitats a favor de la pau i de l'acollida. Uns valors sostinguts per les religions que molts practiquen amb discreció i perseverança.

SUMARI

EN PORTADA: La Companyia de Maria acull la Safira, a la comunitat de Badalona.

4 UCRAÏNA

Pregueu pel món, per Maria del Mar Albajar | PÀG. 4

El pare Seraphim de l'església ortodoxa russa: "No podem reproduir la guerra aquí" | PÀG. 5

8 VIDA RELIGIOSA

L'acollida, a l'ADN de la vida religiosa | PÀG. 8

El cardenal de Rabat: "Amb Ucraïna es demostra que és possible que Europa aculli tothom | PÀG. 11

"Avui Sant Ignasi estaria a primera fila en la cerca de respostes humanitàries i pastorals | PÀG. 18

15 MÚSICA

L'àvia de Rosalía: "En primer lloc sempre és Déu" | PÀG. 15

20 SEMINARI

Bacardit: "El seminari ha de verificar bons candidats des d'un punt de vista humà i psicològic | PÀG. 20

23 EPISCOPAT

El minut d'or del cardenal Tagle a Barcelona, per Jordi Llisterri | PÀG. 23

Solsona torna a tenir bisbe i la ciutat ho celebra | PÀG. 27

LA NOSTRA LLENGUA ÉS LA TEVA VEU

Fem que la tecnologia parli català.

Entra i dona la teva veu.

projecteaina.cat

Generalitat de Catalunya

Pregueu pel món

PER MARIA DEL MAR ALBAJAR
A DES DE SANT BENET

"Pregueu pel món", m'ha demanat aquest matí un periodista amic. I nosaltres, amb tanta gent d'aquí i d'arreu, preguem. Preguem amb el cor trencat, preguem. I la guerra esclata. I la guerra s'estén. Preguem i un **Putin** amb el seu govern és capaç de començar una nova guerra destrossant la vida de joves reclutats i dels civils que no podran escapar.

I preguem. I per què preguem quan la pregària sembla tan inútil, amb tan pocs resultats visibles? Potser no veurem mai de què serveix, però preguem com a expressió de Vida. Preguem amb el deler de qui no es conforma amb menys que la Vida mateixa. Preguem com el clam desprotegit i confiat vers l'Amor que batega al cor del món. Preguem dins de la conversa incessant entre dos cors, el de Déu i el nostre que s'estimen i es busquen, avui amb tant de dolor. Preguem en un pregària que és vida cridant per Viure, que és set buscant la Font, que és l'Amor mateix abraçant i sostenint la vida.

Al meu amic periodista li he parlat d'alçar-nos per la pau. Alguns ho estan fent davant les ambaixades i consolats russos. On sigui. Com sigui. Alçar-nos per la pau perquè la Vida que ens habita ens fa viure dretes, conscients de la sacralitat de la Vida, de tota vida. Alçar-nos per la pau perquè la pau necessita la nostra consciència i l'elecció de creure que l'amor sempre és més gran que qualsevol forma de guerra. Alçar-nos per la pau per poder tenir cura de qui tenim al costat i trencar qualsevol cercle de violència. Alçar-nos per la pau perquè preguem pel món i l'Amor, estimant-nos, ens envia a estimar-lo.

MARIA DEL MAR ALBAJAR

FOTOGRAFIA: PARRÒQUIA DE L'ANUNCIACIÓ DE LA SANTÍSSIMA VERGE DE VALLCARCA

El pare Seraphim de l'església ortodoxa russa: "No podem reproduir la guerra aquí"

La parròquia de l'Anunciació de Vallcarca, església ortodoxa russa que segueix el patriarcat de Moscou, lamenta amb gran dolor els esdeveniments a Ucraïna. L'hegumen –el superior d'una comunitat monàstica a l'orient cristià– **Seraphim (Pavlov)**, demana als seus feligresos que barregen diferents nacionalitats que mantinguin la serenitat, i que preguin per un ràpid final de la guerra.

"Com puc explicar aquesta guerra si no té sentit?". En aquesta entrevista, Seraphim explica com es viu el conflicte en una parròquia amb persones de nacionalitat ucraïnesa, russa i bielorussa. Una situació complicada, però que porten bé perquè, com diu, tothom està "en contra la guerra". "Insisteixo en el fet que hem de deixar lluny la batalla de poder que tenen els nostres polítics", diu. Assegura que, lluny de la guerra, cal "donar exemple i pregar junts per la pau".

Com s'està vivint la notícia d'aquesta guerra a la seva parròquia?

Estem molt preocupats. La nostra església, encara que porti per nom església ortodoxa russa, i encara que jo mateix sigui rus, acull més d'una

nacionalitat. A les pregàries que fem plegats, veig tots els feligresos tristos. Molts ploren.

Quin missatge els dona?

Els dic que sobretot mantinguem la calma, que tots nosaltres estem contra la guerra. La guerra és un fracàs absolut per tothom. Significa destrucció de vides, d'habitatges, de feina, de famílies. No hi ha futur esperançador per ningú d'aquesta manera. És terra cremada. Per això desitjo que aquest conflicte s'acabi tan aviat com sigui possible i que es resolgui amb la paraula i el diàleg.

Quin repte suposa tenir nacionalitats barrejades en les celebracions?

Els feligresos conviuen bé per ara. Així i tot, sempre torno al missatge de la importància de l'amor, de la pau, de l'esperança. I insisteixo en el fet que hem de deixar lluny la batalla de poder que tenen els nostres polítics. És clar que es fa difícil perquè cadascú té amics i familiars a diferents països. I hi ha un sentiment per la pàtria, i moltes emocions que en cadascú de nosaltres es barregen. El missatge que dono és que aquí estem a Barcelona, i que des d'aquí, lluny de la guerra, hem de donar exemple i pregar junts per la pau. Hem de ser exemple de restauració de diàleg. No podem reproduir la guerra aquí.

Esteu fent alguna acció concreta per mantenir la pau?

Sí, cada dia organitzem pregàries específiques per demanar per la pau. I ara també ens estem organitzant per poder rebre refugiats, i assistir-los en allò que se'ns demani, en el moment que això es produeixi. Amb roba, menjar, habitatge... Sobretot fem oració i més oració. És una de les poques coses que es poden fer per mantenir viva la fe i l'esperança davant conflictes bèl·lics com aquest. No podem posicionar-nos, ni tampoc podem enfrontar-nos amb els nostres polítics.

Com es troben els seus amics i familiars?

El meu cas és complex. Soc d'origen rus, però he aconseguit la nacionalitat espanyola. Tinc família que és russa, i tinc família que és ucraïnesa. Soc de tres països. Estic amoïnat per ells, la situació és cruenta. Per a mi som el mateix poble, per molt que ens posin fronteres, estem a pocs quilòmetres de distància els uns dels altres, i ara ens diuen tu ets ucraïnès, tu ets rus, aquí tens la frontera i se suposa que no ens podem entendre i hem d'estar barallats. Però som un mateix poble. L'inici de la guerra em va sorprendre conduint. Acabava de visitar amics i familiars a Rússia. Estava a l'AP-7, de camí a Tarragona, vaig haver d'aturar el cotxe i pensar en què havia de fer, què diria als feligresos. Com explicar aquesta guerra si no té sentit? Mai he entès la política, i així encara menys. Només puc demanar paciència, amor, i pregària en contra de la bogeria i l'agressivitat.

Què pensen altres representants de l'església ortodoxa aquí?

Som quatre sacerdots a Barcelona, hi ha **Vasily Stopuriak** i **George Pinko** que són d'Ucraïna, **Andrey Chernov** que és de Bielorússia, i jo que soc rus. Hi ha molt bona comunicació i coordinació entre nosaltres. Tots quatre estem unànimament contra la guerra. Hem de pregar fortament per la pau a Ucraïna, i també per la pau mundial, perquè aquesta guerra ho mourà tot. Us ho demano també a vosaltres, a tot l'equip de redacció del teu diari i a tots els lectors del vostre diari, i als periodistes, que amb les seves paraules contribueixin més a la pau que a la guerra. Pregueu per la pau.

LUCÍA MONTOBBIO

PUBLICITAT

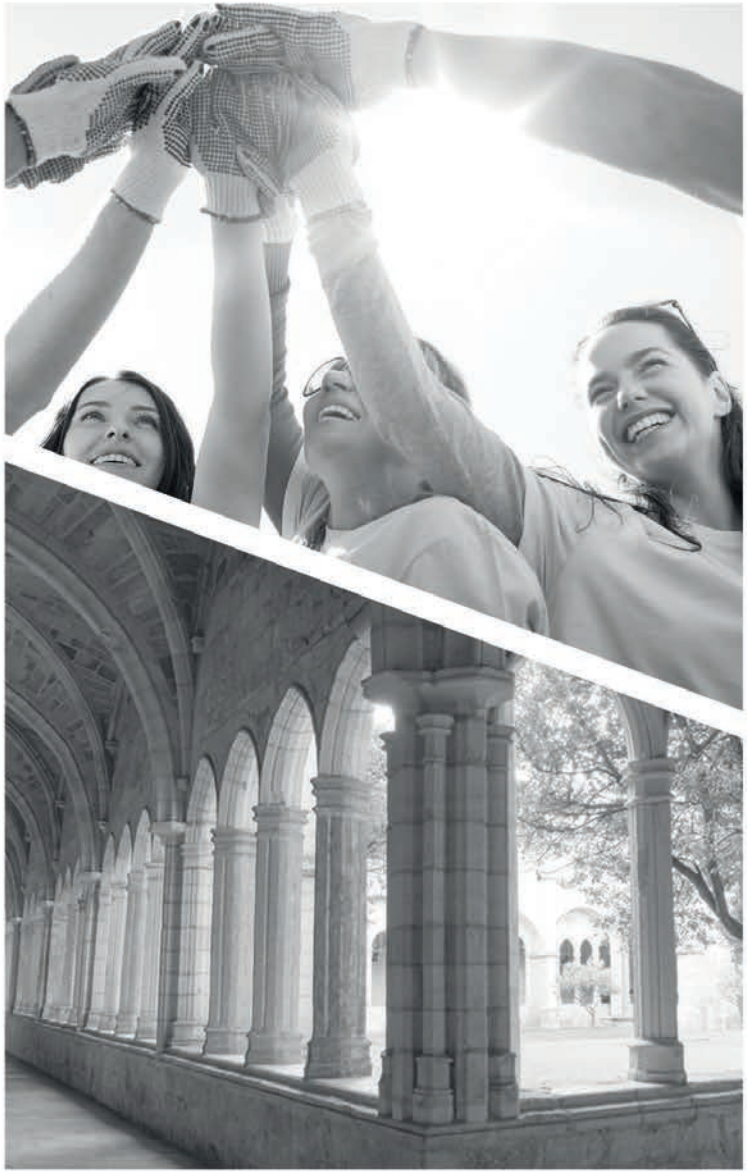

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

Atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent... Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector i a la seva casuística particular.

Convenis
Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament
Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió especialitzada
Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

Sabadell

FOTOGRAFIA: COMUNITAT VEDRUNA DEL CARRER MALLORCA DE BARCELONA

LLEGIR MÉS

L'acollida, a l'ADN de la vida religiosa

L'esclat de la guerra a Ucraïna ha desplegat un mantell de solidaritat i acollida al voltant d'occident. D'un dia per l'altre, moltes llars familiars han obert les portes als refugiats ucraïnesos que, a poc a poc, arriben buscant pau i seguretat. En aquesta línia, la mateixa Unió de Religiosos de Catalunya va fer una crida a les famílies religioses per tal "d'ajudar i donar resposta des de les seves possibilitats d'acollida". Cal remarcar, però, que la predisposició a aixoplugar el nouvingut, o algú que ho necessita, ja fa temps que està arrelada a l'ADN de moltes comunitats religioses. Perquè ara la porta s'obre a una família d'Ucraïna que fuig de la guerra, però fa uns anys, la comunitat teresiana del Raval l'obria a **Ester** acabada d'arribar de Bolívia. Fa uns mesos, les vedruna de Barcelona, a **Loubna** del Marroc. I des del mes de gener, les de la Companyia de Maria del barri de Sant Roc de Badalona acullen **Safira**, del Pakistan.

Diferents situacions, però amb un mateix propòsit: estendre la mà a qui ho necessita, com el bon samarità. Ara bé, com és fa aquesta acollida? Si convidar un amic a casa de vegades pot resultar complicat, per a una comunitat religiosa acollir algú aliè no serà sempre una decisió senzilla.

Una decisió presa en comunitat

La teresiana **Victòria Molins** explica que fa anys la seva comunitat va decidir allotjar joves que havien emigrat de Sud-Amèrica. "Una vegada aquí, es trobaven desemparades. Va ser abans de la tancada a les esglésies, moltes dones estaven en situacions denigrants. Arribaven sense feina, amb angoixa, dormint en habitacions rellogades, algunes fins i tot en un balcó!", recorda la teresiana. Molins relata com es van reunir les quatre germanes de la comunitat i ho van decidir a partir d'un "procés sa i de discerniment, amb pros i contres". D'entrada, amb una reflexió personal; seguidament, ho van compartir en oració amb Déu; i finalment, ho van posar en comú. La teresiana explica que una de les germanes no es veia vivint amb una acollida; però, contràriament, no volia ser un "obstacle".

Finalment, amb la provincial de la congregació van decidir que ella aniria a una altra comunitat, per així poder acollir les dones que ho necessitaven. "Va ser molt lloable que ella veiés com Déu ho volia i ens ho compartís", destaca Molins. Gràcies a aquesta decisió, van poder donar asil a Ester, la primera en arribar, després a **Patricia** de l'Equador, o a **Guada** també de Bolívia. Durant una llarga temporada, les teresianes van arribar a hostatjar sis dones.

En aquest sentit, l'actual coordinadora de l'àmbit social provincial a Europa de les Teresianes, **Catalina González**, assegura que "cada un desenvolupa el seu paper en l'acollida, fins i tot, aquells que no hi participen, però contribueixen que sigui possible". És el cas de la seva la comunitat, inicialment ubicada al Prat de Llobregat. Va plantejar a la Generalitat un projecte d'acollida per a joves que sortien de centres de menors. Aquest projecte, però, s'havia de fer a la Zona Franca.

"CAL DONAR ACOLLIDA I INTEGRACIÓ ALS COL·LECTIUS VULNERABLES, PERQUÈ NO CAIGUIN EN SITUACIONS D'INJUSTÍCIA SOCIAL"

"Després de comentar-ho amb la comunitat teresiana, que residia allà, i amb el govern provincial, vam intercanviar l'ubicació de les comunitats". Així, Cata González i les altres germanes de la comunitat, van traslladar-se de la Zona Franca, a un pis per allotjar-hi fins a quatre noies en situació d'exclusió. Així van fer-ho durant uns anys, fins que van voler acollir també nois. Actualment, continuen treballant amb nois i noies, però en pisos a part, tutelats per la comunitat.

Estabilitat i convivència

El context de l'acollida varia en els diferents casos. Uns degut a la repercussió de la pandèmia, altres, a causa de les dures condicions de l'onada migratòria, i uns altres, per la complexa situació de joves sense un nucli familiar estable... Però, tant teresianes, Vedruna com Lestonnac, mogudes pel carisma i per la convicció cristiana, han obert les portes de casa seva. Donen "acollida i integració als col·lectius vulnerables, perquè no caiguin en situacions de pobresa o injustícia social", afirma **María Luz López**, religiosa de la Companyia de Maria.

En el cas de les joves, "és necessari allunyar-les dels ambients tòxics, per donar un entorn afectiu i construir nous ponts d'integració", explica Cata González. Aquests ponts arriben cuinant-se des del primer dia que entren a la llar: "Es tracta, bàsicament, d'obrir les portes i viure amb un compromís recíproc de les dues parts". Amb aquesta entrada s'entrecreuen els hàbits de la comunitat i els del nouvingut o nouvinguda, que té un recorregut sovint molt

diferent. Per la seva banda, la María Luz de Lestonnac, explica com l'intercanvi cultural amb Safira el "viuen amb riquesa". Ja no només en l'aspecte gastronòmic, amb els plats que de vegades prepara la Safira al pur estil paquistanès, "amb tot l'exotisme i picant que suposa" –detalla amb humor– sinó també en l'aspecte religiós. "Un dia, quan fèiem les vespres, Safira es va asseure amb nosaltres. Callada, va intentar entendre què fèiem i la vam anar integrant, a poc a poc –explica amb un to emotiu, la religiosa–. Vam acabar donant-nos les mans totes per pregar el Parenostre", hi afegeix.

També les religioses acullen costums de la seva inquilina. És així, que si Safira beneeix la taula acaben dient totes "amén"; si la pregària la fan les religioses, acaben dient "insallah". Cata González coincideix amb què la joventut "porta moments divertits". Tot i així, destaca les dificultats que envolten els joves que arriben dels centres. "El més difícil és mantenir la normalitat en el dia a dia", declara. "Són joves, i les seves problemàtiques i preocupacions són més grans que les d'un jove amb un nucli familiar normal, per això, cal donar-los estabilitat, perquè quan comparteixes espais comparteixes vida", afirma Cata.

Un llistat d'objectius

Al costat d'aquesta convivència hi ha una feina i un llistat d'objectius per assolir, en els quals s'hi bolquen les religioses fent un seguiment continuat amb les persones allotjades. En el cas de la Cata amb els joves, explica que "la comunitat ha de donar comptes a l'administració". Des de la Generalitat es dona un període determinat perquè tinguin estudis i una feina. En aquest marc de preparació entren nous actors, com treballadors socials i voluntaris, que se sumen a la xarxa d'integració d'aquests nois i noies.

Pel que fa als acollits que arriben de fora, la llista d'objectius varia una mica i se centra en temes de documentació, feina i habitatge. Viqui Molins destaca com al final adquireixes "un màster en els tràmits de l'obtenció dels papers i documents". També les religioses de Lestonnac amb Safira, a banda d'ajudar-la en la formació i la llengua, li donen un cop de mà amb els tràmits amb l'Ajuntament, Habitatge Social i altres serveis de l'administració per tal que aviat pugui tornar a viure amb el seu marit a la seva pròpia llar. Aquest és el gran objectiu: que trobin estabilitat per viure nous reptes a casa seva.

Els fruits de l'acollida

Documentació, llar, salut, estabilitat, feina... Al final, després de l'acollida els fruits són molts. No només pels que entren i marxaran, sinó també pels que els han acollit. Les germanes diuen que cada nova inquilina suposa "un nou començament, una crida a estar atentes" i que cal "saber acompanyar i compartir la vida de les que arriben a casa amb inseguretat i temors i, amb grans desitjos de llaurar-se un futur". Cata assegura que "treballar amb els joves omple la comunitat". "Tenim la convicció que en ells hi ha un diamant en brut i nosaltres volem que puguin descobrir qui són per treure el màxim d'ells", assegura.

Viqui Molins assegura que per a elles acollir "és fraternitat posada a la pràctica". O com diu la comunitat de Lestonnac, "una fraternitat oberta a cultures i creences". Perquè tal com exposa María Luz, "vincular-nos i col·laborar entre entitats és un irrenunciable, avui dia, per fer possible un altre barri, un altre món. Cal ser aquí, cal ser així. La vida religiosa, en la seva obertura i acollida a l'immigrant, té un repte que l'obre al futur", hi afegeix.

MONTSE PUNSODA

El cardenal de Rabat: "Amb Ucraïna es demostra que és possible que Europa aculli tothom"

El president de l'episcopat del nord de l'Àfrica, el cardenal **Cristóbal López** demana a Europa que aculli sense distincions les persones que arriben tant si són europees, àrabs o subsaharianes, perquè "amb Ucraïna es demostra que és possible". Ho va reclamar durant la primera edició de la Tribuna Joan Carrera, una iniciativa del Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans i *El Punt Avui*, amb el suport de tretze entitats, presentada per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella**, i celebrada el 25 de març a Barcelona.

"En això ens hem de convertir tots", va advertir el cardenal López, que va criticar que s'actuï d'una forma diferent segons la procedència dels refugiats, i va recordar que amb el conflicte sirià el govern espanyol "va dir que no" a l'acollida.

El cardenal va defensar fer un pas més en el coneixement mutu entre cristians i musulmans, com ja s'està fent en molts àmbits. "És possible la fraternitat entre musulmans i cristians, i això em sembla fonamental dir-ho aquí", va expressar. "És perfectament possible establir amistats sinceres i profundes entre musulmans i cristians, treballar junts per construir un món mi-

llor", va manifestar. Va il·lustrar la relació entre uns i altres dient que "no és la mateixa relació que la Coca-cola i la Pepsi". López també va fer una crida a "combatre les *fake news* que diuen que els musulmans volen envair Europa i acabar amb la nostra cultura o civilització". El cardenal, en un auditori amb més d'un centenar de persones procedents d'entitats cristianes de Catalunya i moderat per la directora de Catalunya Religió, **Laura Mor**, va defensar el diàleg interreligiós entre cristians i musulmans: "És possible i una realitat creixent, no només al Marroc sinó també a Catalunya". Entre els assistents hi havia responsables de les entitats convocants i membres de la família salesiana. També hi va assistir el diputat al Congrés **Joan Capdevila**, la directora general d'Afers Religiosos, **Yvonne Griley**, el president del CAC, **Xevi Xirgo**, el director adjunt de *El Punt Avui,* **Carles Sabater**, i el president del Grup Sant Jordi, **Pere Fàbregues**, que va presentar l'acte.

En el torn de preguntes, i sobre la política espanyola pel que fa al Sàhara Occidental, el cardenal de Rabat no es va voler posicionar, però va assegurar que "l'Església es preocupa dels sahrauís com de tots els pobles".

També va valorar la propera canonització de **Charles de Foucauld** com "un moment d'extraordinària importància" perquè els cristians del Marroc se senten "inspirats" pel seu testimoni. "Aquesta canonització és com dir-nos, endavant, esteu en el bon camí, no us preocupeu", va concloure.

L'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, va criticar "el pessimisme d'Europa" i el va posar al costat de l'optimisme mostrat per l'arquebisbe convidat. "Europa no anirà endavant sense esperança, sense creure en ella mateixa", va manifestar, i va aprofitar per reclamar més mesures de suport a la família als polítics europeus.

"L'ESGLÉSIA CATALANA CONTINUA BEN VIVA"

En l'obertura de l'acte, el president del Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans, Pere Fàbregues, va destacar que la trobada "demostra que l'Església catalana, la mil·lenària Església catalana, continua ben viva i manté una vitalitat i un perfil propi que procedeix d'una llarga història, arrelada en la tradició tarraconense tan ben definida pel canonge **Carles Cardó**".

Els actes de la Tribuna tenen el suport de tretze entitats, que són Animaset, el Consell de Laics dels Caputxins de Catalunya, Cristianisme al segle XXI, Cristianisme i Justícia, Equips de Pastoral de la Política i la Comunicació, la Fundació Catalunya Religió, la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, la Fundació Joan Maragall, la Fundació Pere Tarrés, Justícia i Pau, la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, Santa Anna-Hospital de Campanya i la Unió de Religiosos (URC).

L'activitat, en format de dinar col·loqui, i que preveu fer-se dues o tres vegades l'any, té per objectiu recollir i actualitzar les inquietuds en la trajectòria del bisbe **Joan Carrera**, redactor del document *Arrels cristianes de Catalunya*. Pretén abordar la situació del cristianisme, les experiències de diàleg, la comunicació i la participació social per tal de potenciar la presència del fet religiós en la societat catalana.

ANIMASET

Càritas Barcelona envia dues ambulàncies a Ucraïna

El bisbe auxiliar de Barcelona **Javier Vilanova** va beneïr dues ambulàncies que Càritas Diocesana de Barcelona va enviar cap a Ucraïna. Les ambulàncies van marxar carregades de material sanitari necessari per "atendre ferits de guerra", explica el director de Càritas Barcelona, **Salvador Busquets**. El rector de la parròquia de Sant Josep i Santa Mònica de Barcelona, **Iurii Stasiuk**, va rebre les dues ambulàncies a Ucraïna el 18 de març per auxiliar a totes aquelles persones que estiguin patint les conseqüències directes del conflicte. | ROGER VILACLARA

La casa de les Franciscanes Missioneres a la Garriga acull 60 refugiats d'Ucraïna

La Garriga ha rebut un autocar amb una seixantena de refugiats ucraïnesos. S'han instal·lat a la Casa d'espiritualitat que fins fa poc regentaven en aquest municipi del Vallès Oriental les Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció. D'ençà que les monges van marxar per manca de vocacions l'any 2021, la casa la gestiona la Fundació EDUCAT, una cooperativa de professors d'inspiració cristiana amb dues escoles a Sant Cugat del Vallès, el Liceu Politècnic i l'escola Santa Isabel, que també havia estat vinculada a la mateixa congregació."
| VÍCTOR RODRÍGUEZ

El monestir de Poblet acull 22 refugiats d'Ucraïna

22 persones refugiades procedents d'Ucraïna, majoritàriament dones i infants, van arribar al Monestir de Poblet el 23 de març. L'ONG Coopera és l'organització que va gestionar la sortida de la frontera de Polònia i l'arribada de les persones refugiades al monestir cistercenc. La Fundació Educat col·labora amb l'ONG i conjuntament van demanar ajuda a la comunitat monàstica. Aquests han cedit 5 pisos de dins el Monestir de Poblet per tal de poder acollir un total de 35 persones. | MONESTIR DE POBLET

X la Blanca,
X tu, X tants

Marca la X a favor de l'Església
a la teva declaració de la renda.

DESCOBREIX MÉS HISTÒRIES DE PERSONES
AJUDADES PER L'ESGLÉSIA A

portantos.es

tants

L'àvia de Rosalía: "En primer lloc sempre és Déu"

Rosalía va publicar el 18 de març l'esperat disc 'Motomami' que des de fa mesos ha promocionat a través de les xarxes socials. La sorpresa del nou àlbum és el missatge en català de l'àvia de la cantant al final de la cançó 'G3 N15'. "En moments difícils sempre ajuda moltíssim tenir una referència a Déu", expressa en aquesta gravació de veu. "En primer lloc sempre és Déu i després la família, que sempre és important", diu. En el missatge, l'àvia assegura que la cantant de Sant Esteve Sesrovires porta "un camí una mica complicat". "Quan me'l miro penso 'que complicat és el món en què s'ha ficat la Rosalía', però si ets feliç, jo també soc feliç", conclou. | REDACCIÓ

Jordi Carapuig: "Catalunya és terra de Passions"

Convocatòria europea de Passions, Europassion, amb participants de tretze països. La trobada es va celebrar a Esparreguera els dies 5 i 6 de març amb motiu dels quaranta anys de la seva fundació. Una iniciativa que es va gestar l'any 1982 al monestir de Montserrat i a causa d'una primera trobada entre les Passions d'Esparreguera, Olesa, Ulldecona i Loudéac, Nancy i Masevaux de França. Catalunya, afirma **Jordi Carapuig**, president de la Federació Catalana de Passions, "és terra de Passions". La Passió és, explica, "cultura popular, és poble i porta el nom dels pobles i comarques d'arreu". | GLÒRIA BARRETE. FOTOGRAFIA: EUROPASSION.

"Dones de dins i fora l'Església podem teixir aliances contra la precarietat"

Jornada de mobilització feminista i moment també d'aturada, per revisar on som i cap a on volem caminar. Enguany, pel 8 de març, el Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya ha difós un manifest gràfic, mut i eloqüent que mostra el món del treball i les barreres i dificultats que comparteixen tantes dones per tenir unes condicions laborals dignes. **Marta Moya**, militant de la GOAC, explica que hi ha un camí imprescindible: "Amb les dones de dins i fora l'Església podem teixir aliances, complicitats, comunitat". Aliances que han de servir per plantar-se davant de totes les situacions de precarietat. | LAURA MOR. IL·LUSTRACIÓ DE MONTSERRAT CABO.

Catalunya Religió, el meu paper.

A CASA

Catalunya Religió és un mitja gratuït que se sosté amb les aportacions que rep la Fundació Catalunya Religió. Si feu un donatiu **rebreu l'edició setmanal en format PDF al correu electrònic i l'edició en paper a casa.** Dues edicions que podreu compartir amb amics i comunitats. Les donacions a la Fundació Catalunya Religió es poden desgravar.

A LA MEVA PARRÒQUIA O ENTITAT

L'edició paper de Catalunya Religió es distribueix a través de diverses parròquies de Catalunya. **Si en voleu repartir en una parròquia, comunitat o seu d'entitat,** indiqueu-nos quants exemplars voleu rebre.

A LA PANTALLA

L'edició digital de Catalunya Religió segueix l'actualitat religiosa de Catalunya amb actualització permanent. Per rebre al vostre correu electrònic el **butlletí diari gratuït** apunteu-vos a www.catalunyareligio.cat/butlletins

- Envieu la butlleta a: **Fundació Catalunya Religió. c. Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona.**
- O entreu a **www.catalunyareligio.cat/elmeupaper** i ompliu el formulari.
- També podeu fer un ingrés al compte de CaixaBank: **ES38 2100 3200 9222 0132 0031**. Titular: Fundació Catalunya Religió.
- Per a més informació, podeu escriure'ns a secretaria@catalunyareligio.cat o trucar-nos al 674 050 748.

BUTLLETA DE DONATIU A LA FUNDACIÓ CATALUNYA RELIGIÓ

A casa

Nom i cognoms: _____

_____ NIF: _____

(necessari per desgravar)

A la meva parròquia o entitat

Nom: _____

Exemplars que vull rebre: ◯ 50 ◯ 100 ◯ 150

(per altres quantitats escriviu-nos a secretaria@catalunyareligio.cat)

Adreça postal: _____

Correu electrònic: _____ Telèfon de contacte: _____

Vull col·laborar amb: ◯ 30 € ◯ 50 € ◯ 100 € ◯ _____ € *(mínim 30 €)*

Amb periodicitat: ◯ anual ◯ puntual

Codi IBAN: E S _ _ - _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _ - _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

La Fundació Catalunya Religió garanteix la privadesa de les dades de caràcter personal aportades, segons el Reglament General de Protecció de Dades (RGPD). Amb l'enviament de la butlleta accepta que aquestes dades siguin incorporades a un fitxer responsabilitat de Fundació Catalunya Religió i que siguin utilitzades amb la finalitat de gestionar els enviaments de l'edició paper i les aportacions econòmiques i per enviar-los informació de la Fundació. Aquestes dades es cancel·laran a petició seva o una vegada finalitzada la finalitat per la qual van ser recaptades. Poden exercir els seus drets adreçant-se a la Fundació Catalunya Religió amb domicili a c. Nàpols, 346, 2n E. 08025 Barcelona, o a l'adreça de correu electrònic info@catalunyareligio.cat

"Avui sant Ignasi estaria a primera fila en la cerca de respostes humanitàries i pastorals"

La família ignasiana es va reunir el 12 de març a la Sagrada Família per celebrar el 500 aniversari de la conversió de sant Ignasi i el 400 de la seva canonització. Comunitats, entitats socials, centres d'educació en el lleure i institucions de la xarxa Jesuïta de Catalunya van concentrar més de dues mil persones en una eucaristia en què el jesuïta **Josep Maria Rambla** va assegurar que "en el canvi d'època que vivim, en la situació de pandèmia i de guerra, sant Ignasi estaria a primera fila en la cerca de respostes humanitàries i pastorals".

El jesuïta **Enric Puig** va donar la benvinguda a tota la família ignasiana present a la basílica. "Commemorem i reivindiquem l'experiència espiritual que va canviar a **Ignasi de Loiola** per sempre", va dir. Parafrasejant el lema de l'Any Ignasià va demanar "que ell ens ajudi a veure noves totes les coses en Crist".

Una nova mirada crítica i alliberadora

Rambla va centrar l'homilia en la "nova mirada d'Ignasi al món". Una mirada que el va fer percebre les coses "tal com són". Per aquest motiu, va demanar "mirar el món cara a cara"

i no veure'l "com voldríem que fos". Un món on es viu "una destrucció contínua", però on "el progrés i la tecnologia han obert immenses possibilitats". Un món on, enmig de la indiferència, "hi ha també la globalització de la solidaritat".

Davant la mirada crítica, sant Ignasi es preguntava contínuament: "Què cal fer?". Una pregunta que, per al pare Rambla, es contesta cercant "les maneres concretes de respondre a les crides de l'esperit". En la seva homilia també va parlar d'una mirada alliberadora. Va assegurar que Ignasi, en l'actualitat, "invitaria a tothom a implicar-se a fons en el camí de la sinodalitat". També "promouria iniciatives per a la tasca dura i apassionant de transmetre la fe i de cercar nous llenguatges per comunicar-la", va dir.

"En la gran diversitat, una comunitat àmplia"

"És un goig poder-nos trobar i visibilitzar-nos com a família ignasiana", va expressar la directora de Migra Studium, **Maria del Carmen de la Fuente**, abans d'acabar la celebració. Una família que, "en la gran diversitat", es reconeix com "una comunitat àmplia". En el seu discurs, va destacar el procés de conversió de sant Ignasi. "Un procés que encara és llum per a nosaltres", ha assegurat. També va dedicar unes paraules als jesuïtes, a les religioses i als laics i laiques que, en els darrers 500 anys, "han transmès una manera de mirar la realitat i una passió per la fe i la justícia que ha arribat fins a nosaltres". Sobre aquesta tasca de la Companyia de Jesús cap als altres va demanar: "No deixem de fer-ho".

El cardenal i arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, va ser l'encarregat de presidir l'eucaristia. En la seva intervenció, al final de la celebració, va agraïr "el treball fet i que es fa" des de la Companyia i va destacar la seva generositat: "Aquest treball generós per l'Església i per la humanitat és el que dona fruits". Omella també va beneir els peregrins que van fer el camí ignasià des de Loiola fins a Manresa. Un pelegrinatge amb un vessant solidari, ja que va servir també per fer visible i col·laborar amb la tasca de les entitats socials dels Jesuïtes a Catalunya.

A més d'un gran gruix de jesuïtes, l'eucaristia va comptar amb la presència de superiors i superiores de diverses congregacions religioses; del rector de la Sagrada Família, **Josep Maria Turull**; el president delegat de la Junta Constructora de la Sagrada Família, **Esteve Camps**; i la directora general d'Afers Religiosos, **Yvonne Griley**.

"No és temps de dormir"

En el marc d'aquesta celebració, el **papa Francesc** va demanar a la Companyia no deixar d'inquietar-se "pel crit de patiment del món". Ho va fer en l'eucaristia celebrada el mateix dia a l'església del Gesú de Roma i presidida pel general dels jesuïtes, **Arturo Sosa**. "Estem cridats a sortir on l'home es troba amb Déu amb dificultat", va dir el Papa. Sobre la comoditat, el "clima consumista" i l'individualisme, Francesc va fer èmfasi en la importància d'actuar per canviar el món. "No és temps de dormir" ni de "tancar els ulls a la realitat donant-li l'esquena".

La Companyia de Jesús va iniciar les celebracions de l'Any Ignasià amb la festivitat de sant Ignasi el passat 31 de juliol. El superior general dels Jesuïtes, Arturo Sosa, va presidir una eucaristia al Santuari de la Cova de sant Ignasi coincidint amb la inauguració dels nous mosaics de **Marko Rupnik** al santuari.

ROGER VILACLARA

Bacardit: "El seminari ha de verificar bons candidats des d'un punt de vista humà i psicològic"

Quina formació reben els futurs capellans? Segons apunta **Salvador Bacardit** en aquesta entrevista, el seminari és una "realitat diocesana que sempre preocupa". Nascut a Barcelona el 1952, és rector del seminari de Barcelona des del curs 2020-2021, delegat per al clergat d'aquesta diòcesi i formador del curs introductori per als nous candidats de tot Catalunya. Ja fa temps que el nostre país compta amb tres seminaris. El Seminari Interdiocesà, al carrer Casp amb Bailèn de Barcelona, on conviuen els seminaristes de la gran majoria de diòcesis. Terrassa té seminari propi a Valldoreix. I Barcelona i Sant Feliu el comparteixen al carrer Diputació. Els rectors i formadors d'aquests tres seminaris fan el seguiment dels 57 candidats que es formen per al sacerdoci. I els proposen diverses activitats i formació conjunta. Com el propedèutic o introductori, el primer curs al seminari, que enguany compta amb 12 nous alumnes.

Com està el seminari?

El Seminari de Barcelona és la realitat diocesana que sempre més preocupa, en el bon sentit. En aquest segon curs com a rector, gràcies a Déu i de la col·laboració dels seminaristes i de l'equip de formadors, tenim un bon ambient de convivència a la casa.

Com us organitzeu?

La casa la formem tres comunitats, amb els corresponents formadors de les etapes: el propedèutic, l'etapa intermitja de filosofia i els que acaben amb teologia. En diem Sant Miquel, Sant Josep Oriol i Sant Josep de la Muntanya. Es fan activitats per comunitats i també en fem tots junts, per exemple, les celebracions de l'eucaristia, pregàries, els àpats, des del confinament per motius de distància, vam continuar fent-ho pràcticament tots junts i ho anem mantenint.

L'autoconeixement és un dels objectius del seminari?

Que es coneguin bé ells mateixos és sempre una tasca que mai acabem de fer del tot. Hi poden haver factors que condicionen molt; en el terreny psicològic, de l'inconscient... Hi ha factors de les nostres històries familiars, de la infància, que si es treballen poden evitar que algunes persones pateixin o facin patir més del compte els altres. Amb molts temes que lamentablement estan en l'actualitat de l'Església, de denúncies per abusos, etc., fan pensar: "Això no es podria haver pogut preveure abans? En persones que tenen dificultats, no hi ha hagut un filtre al seminari per constatar aquests problemes?" Des del Sant Pare fins als bisbes i amb aquest pla de formació això s'ha de fer: s'ha de verificar, no només la vocació des del punt de vista espiritual, sinó l'estructura humana de cada candidat. Perquè l'Església pugui acceptar aquests candidats sense cap preocupació. És important saber que són uns bons candidats des d'un punt de vista humà i psicològic.

En aquesta primera etapa, com s'ajuden entre companys?

La mateixa vida comunitària ajuda molt. Alguns d'ells vivien en família o els més grans vivien sols i posar-se a viure en comú no és fàcil. Però és un aprenentatge que els ha de servir després pel seu futur. Justament, amb el tema del sínode, el dia del Seminari hem agafat aquest eslògan: 'Sacerdots al servei d'Església en camí'. Això s'ha de començar a aplicar i a compartir al seminari. Si són persones que tendeixen a aïllar-se i els costa molt conviure amb els companys potser són més cridats a un altre tipus de vocació. El pastor diocesà sobretot ha de tenir el carisma d'estar amb la gent i de compartir al màxim amb tothom.

Quan surten del seminari, en canvi, la majoria de capellans viuen sols. És un bon model o s'hauria de repensar?

Els bisbes sempre valoren que els capellans després de l'ordenació puguin viure acompanyats per altres mossens i parròquies, en grups... S'ha de veure si totalment, en comunitats de vida, o en els àpats, en moments que hi pugui haver una relació més fraterna i propera.

Els seminaristes són conscients del món on viuen?

Alguns d'ells per edat ja han treballat o han fet estudis universitaris, ho porten ja en el seu propi bagatge. Els que estan al seminari i són més joves, mirem que se'ls complementi la formació per sintonitzar bé amb els reptes socials i culturals. És molt important: la vocació del clergat diocesà és estar a la societat. *Secular* vol dir que estàs enmig del segle, de les coses temporals. El mateix culte ben entès ha de partir de la vida de les persones, i després que sigui una manera d'il·luminar el camí de compromís dels laics i de les altres vocacions.

LAURA MOR

Un antic hospital, una joia modernista

SANT PAU
Recinte Modernista

Noves visites guiades
La bellesa que cura, 3 d'abril
El jardí arquitectònic, 17 d'abril i 22 de maig
Capvespres Sant Pau, amb música i cançó lírica, 4 de juny

Més informació i compra d'entrades
www.santpau.barcelona

El minut d'or del cardenal Tagle a Barcelona

PER JORDI LLISTERRI
A LAETO ANIMO

Ja em perdonaran que comenci per l'anècdota. En una de les preguntes que li han fet al cardenal **Luis Antonio Tagle** en l'acte a l'auditori de Fòrum de Barcelona, ha respost explicant el que li va passar anant en cotxe a les afores de Manila. El cotxe es va aturar en un semàfor i en un moment va ser encerclat per un núvol de venedors dels objectes i aliments més diversos. El conductor, amb els vidres baixats, els anava espantant dient que no els comprarien res. Quan el grup va desistir i va assaltar un altre cotxe, un dels venedors ambulants va tornar enrere. Per la finestra els anava mostrant amb insistència unes galetes en forma de neula. Finalment, el conductor va baixar la finestra per dissuadir-lo de manera més contundent. "No, no... és un regal pel cardenal Tagle", els va dir el venedor. Ha estat el minut d'or de la conferència i a Tagle, com es habitual en ell, se li ha trencat la veu recordant-ho: "Va ser ell qui em va portar a mi el regal de l'Evangeli". Per això, hi ha afegit, el papa Francesc ens envia a les fronteres, a les perifèries. Perquè és on ens ve a trobar l'Evangeli, no on anem a imposar-lo.

El relat mostra la manera d'explicar-se del cardenal Tagle i perquè allà on va, triomfa. La seva intervenció ha estat farcida de recursos per captar l'atenció, subratllar els punts importants del seu missatge i fer-se entendre malgrat un

domini limitat del castellà. No li ha costat gaire posar-se ja d'entrada la gent a la butxaca lamentant que no podia fer la conferència en català.

Part de l'interès en escoltar el cardenal Tagle estava focalitzat en el fet que està en les llistes de cardenals papables. Tots els cardenals ho són, però Tagle és dels que sona més, sobretot si l'Església vol girar la mirada cap a la creixent Àsia.

No ha estat menys rellevant com al final de l'acte ha sabut barrejar-se amb la gent, gestionant amb cordialitat les encaixades de mans o les *selfies*, fins que se l'han hagut d'emportar de l'auditori. Si fos per ell, encara hi seria. En aquests actes que es fan ara prima molt que siguin distrets. I està molt bé. Una mica de música, l'escenari ben muntat, un presentador simpàtic, gent pujant i baixant de l'escena, molta emotivitat... Perfecte. Però això ens ha privat d'una presentació més formal que ens ajudés a situar el personatge. Després de vuit anys com a arquebisbe de Manila, el 2019 **Francesc** va cridar a Tagle a la cúria romana com a prefecte de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles. No era la primera responsabilitat que li donava projecció internacional. El 2015 ja va ser escollit president de Caritas Internationalis. Dos elements que ja li donen visibilitat per ser considerat papable.

Però la seva trajectòria anterior té elements eclesialment molt rellevants que situen millor el personatge més enllà dels somriures i de que faci un programa a la televisió filipina. D'entrada el seu doctorat a la UCA, sobre un tema que a finals dels anys 80 no estava gaire de moda i que és una de les claus de volta del Concili Vaticà II. Una tesi sobre la col·legialitat episcopal (és a dir, com funciona l'Església vista no com una piràmide sinó com un conjunt de comunitats locals) i més concretament com va impulsar **Pau VI** aquest aspecte en el Concili.

Però encara resulta més interessant que un teòleg asiàtic s'impliqués en l'equip de redacció la gran "Història del Vaticà II", liderada per **Melloni** i **Alberigo** des de Bolonya. Una magna obra que sempre s'ha vist amb grans recels per sectors restauracionistes perquè la consideraven massa progressista. Però que ha passat a ser el referent imprescindible pel seu nivell teològic. Sembla que aquesta dimensió acadèmica és la que va fer que el cardenal **Josep Ratzinger** es fixés en aquest petit teòleg filipí i encara en temps de **Joan Pau II** el promogués primer com a membre de la Comissió Teològica Internacional i després, el 2001, com a bisbe d'Imus, a tocar de Manila. Posteriorment, és ja el papa **Benet XVI** qui el nomena arquebisbe de Manila i el 2012 el crea cardenal.

Crec que és en aquest fons més teològic, que possiblement és el que impulsa la seva promoció eclesiàstica, on hi ha el veritable rerefons del cardenal Tagle. També per això la seva participació en els darrers sínodes internacionals no ha passat desapercebuda. Un bisbe que beu de l'experiència, del cristianisme en llocs de frontera i d'evangelització, que ha tocat l'austeritat i la pobresa, però que a més s'arrela en la història de l'Església i en la profunditat de la teologia mira el món amb esperança (que és el que va fer el Vaticà II). Una comprensió asiàtica i universal del Vaticà II. El que sap és, a més, vestir-ho amb paraules entenedores i amb un permanent somriure.

No perquè ho anem escrivint tots l'acabaran fent Papa, però almenys reconforta trobar aquests perfils entre els mal anomenats prínceps de l'Església.

JORDI LLISTERRI

ÀLBUMS IL·LUSTRATS

FRUITES I VERDURES

ALA DELTA SÈRIE TARONJA

ALA DELTA SÈRIE ROJA

Una primavera plena de novetats per llegir

ALA DELTA SÈRIE BLAVA

ALA DELTA SÈRIE VERDA

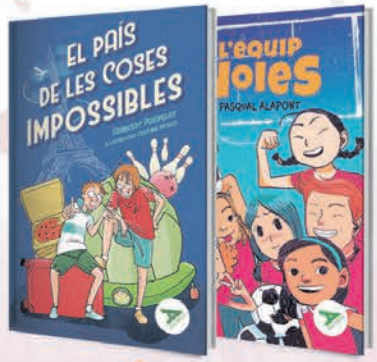

Llibres
que fan lectors

BAULA

Centrats en nosaltres mateixos condemnem els més vulnerables a l'oblit, per Mireia Angerri

La nova campanya anual de Mans Unides contra la fam ens brinda una oportunitat per continuar la nostra tasca, que creiem essencial. Per a nosaltres, un estil de vida individualista és còmplice en la generació de pobresa i sovint descarrega sobre els qui la pateixen la responsabilitat de la seva precària situació. Però pensem que la pobresa és una conseqüència de l'egoisme imperant; i per a nosaltres **és indispensable recolzar processos de desenvolupament en què es valorin les capacitats de tothom i es fomenti la participació en comunitat**. En la campanya d'enguany, que va començar el mes de febrer, volem donar les gràcies als amics i seguidors que ens doneu suport i volem recordar a la societat que **la nostra indiferència els condemna a l'oblit**. És una denúncia sobre un fet massa sovint repetit, sobre la nostra manera d'anar per la vida, centrats només en nosaltres mateixos, que condueix els més pobres i els més vulnerables a l'oblit.

Amb una mica de perspectiva històrica i l'optimisme que em caracteritza, podem afirmar que **algunes dades importants ens mostren grans avenços en índexs com l'esperança de vida en néixer o l'accés a l'educació primària de les nenes al món**, però la crisi sanitària global ha tornat a fer créixer els índexs de la fam i la pobresa extrema al món. Nosaltres ja portem tres vacunes contra la covid, mentre que hi ha països en els quals s'ha vacunat només un 10% de la població.

Vivim en un model econòmic que descansa sobre el principi d'acumulació, que ens desiguala, i l'escassetat o l'absència de polítiques públiques en molts països com a estratègia contra la desigualtat. Per sort, el suport dels nostres socis i col·laboradors, i les seves aportacions, ens permeten des de Mans Unides continuar treballant en els més de 500 projectes de cooperació al desenvolupament que portem a terme juntament amb els nostres socis locals en més de 53 països de l'Àfrica, Amèrica Llatina i el Sud-est asiàtic.

La solució no és única, no és només treballant un aspecte que podrem transformar aquesta realitat injusta, i per això treballem en molts àmbits: projectes educatius, a través de la construcció d'escoles i la formació de mestres; projectes sanitaris, a través de la construcció de centres de salut i la formació de metges i sobretot d'infermeres. Treballant en projectes d'Agroecologia que permetin la sobirania alimentària i millorin els processos i l'eficàcia dels cultius i la recuperació de bancs de llavors. També construint pous d'aigua neta, i construint infraestructures de sanejament. Lluitant pels drets de les dones, el seu apoderament i formació i per la defensa i en contra de la violència de gènere, o en projectes que protegeixin el medi ambient i les seves comunitats.

| AMB EL SUPORT DE MANS UNIDES A BARCELONA

Solsona torna a tenir bisbe i la ciutat ho celebra

Francesc Conesa, fins ara bisbe de Menorca, ja és bisbe de la diòcesi de Solsona. La ciutat l'ha rebut amb tots protocols populars i totes les autoritats. Com des de fa segles, el Ball de l'Àliga ha fet els honors al nou bisbe a la Plaça Major, després del seguici amb gegants, grallers, trabucaires, balls de bastons i bestiari que ha sortit de davant de la Catedral. Solsona torna a tenir bisbe sis mesos després de la renúncia de **Xavier Novell**. I la ciutat se n'alegra i ho celebra.

El bisbe Francesc Conesa ha entrat a Solsona amb el manual de l'*Evangelii Gaudium* sota el braç. Església en sortida, oberta, propera... misericòrdia, perdó, reconciliació i pau... sinodalitat..., han estat alguns eixos de l'homilia. "El papa Francesc ens ha convidat a pensar no en una nova Església, però sí en una Església diferent, oberta a la novetat que Déu vol indicar", ha remarcat. Per Conesa, estem en un moment en què cal "renovar estructures i reformar molts elements de l'Església: no hem de tenir por. Vivim temps nous que exigeixen la reforma de l'Església".

"Revestir l'Església amb un nou vestit", ha dit. Una reforma en la qual "és fonamental la implicació dels laics" perquè "sense vosaltres no

seria possible l'evangelització". Conesa s'ha posat "al servei" de la diòcesi i ha demanat "l'ajuda" de tots: "La meva primera tasca a Solsona serà escoltar les vostres inquietuds". En l'homilia Conesa no ha fet referència a la precitada sortida del seu antecessor, tot i que sí que en va parlar anteriorment a la trobada amb periodistes. A la celebració s'ha fet present veladament el tema en la salutació inicial del nunci, **Bernadito Auza**, i del fins ara administrador apostòlic, el bisbe de Vic, **Romà Casanova**. El nunci (amb una intervenció en bona part en català) ha explicat que "som conscients que la tasca que el Sant Pare li ha confiat és molt delicada". I el bisbe Vic no ha amagat que "en el nostre cor hi havia perplexitat i dolor, barrejat amb compassió". Però malgrat tot, "aquesta església ha continuat caminant".

El nou bisbe de Solsona ha estat acompanyat per 24 bisbes, entre ells l'arquebisbe metropolità de Tarragona, **Joan Planellas**, el cardenal arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, i la majoria dels bisbes catalans. També hi havia els abats de Poblet i Montserrat, el president de la Unió de Religiosos de Catalunya i més d'un centenar de capellans. A la primera fila, l'han rebut una representació (totalment femenina) de les institucions: l'alcaldessa de Solsona **Judit Gisbert** (i tot el consistori municipal), la directora general d'Afers Religiosos, **Yvonne Griley**, la presidenta del Consell Comarcal del Solsonès i la delegada del Govern de la Generalitat a la Catalunya Central. En acabar la celebració, bisbes i autoritats han anat darrera el seguici i ha estat la primera vegada que el bisbe Conesa ha pogut tenir contacte amb els solsonins que a partir d'ara es trobarà cada dia pel carrer. Solsona torna a tenir bisbe.

Respectar ritmes i discernir junts

Un dia abans de la celebració, Conesa va descriure amb prudència la seva primera intenció: "Penso dedicar un temps llarg a conèixer, escoltar i caminar al ritme d'aquesta església". Com ja va fer quan va anar d'Elx a Menorca, el pla pastoral va ser fruit d'un any de treball i de "la implicació del laïcat". El nou bisbe de Solsona va insistir en el treball compartit: "No m'agrada prendre decisions pel meu compte, no m'agrada anar tot sol". Un estil de treball i una petició que ve de Roma: "Des del Vaticà ens estan insistint en la sinodalitat; és important per viure una Església més participativa per part del laïcat". Conesa vol que "caminar junts sigui una realitat" de manera que es trenqui una determinada visió d'Església i "els capellans no siguin els que manen".

Preguntat sobre el paper de l'Església en el conflicte a Ucraïna va defensar "la pregària, el dejuni per la pau, tal com ens ha demanat el Papa". Va dir que "cal estar preparats per acollir, promoure campanyes de solidaritat, en coordinació amb les Càritas". I fer-ho també des de la formació de les persones: "Promoure ser homes que tinguin en compte que la pau és un bé extraordinari que no es pot corrompre". "Els cristians hem de ser artesans de pau", va concloure.

JORDI LLISTERRI / LAURA MOR

"La revista Estris continua sent necessària després de tants anys"

Com una eina perquè els infants i joves "aprenguin a ser ciutadans compromesos amb el present i el futur". Així ha definit el director de la revista *Estris*, **Xavier Nus**, el paper que ha tingut la publicació en el lleure educatiu al llarg dels seus 50 anys d'història. *Estris*, publicació de referència en l'àmbit de l'educació en el lleure a Catalunya editada pel Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) de la Fundació Pere Tarrés, ha celebrat el mes de març el seu mig segle de vida en el marc d'un acte commemoratiu ple de moments emotius, agraïments i records.

| FUNDACIÓ PERE TARRÉS

Loreto Rubio, nova directora de la Fundació Champagnat-Maristes Catalunya

El Patronat de la Fundació Champagnat, Fundació Anna Ravell i Fundació Escó ha nomenat **Loreto Rubio** nova directora general de la Fundació Champagnat-Maristes Catalunya. Rubio ha iniciat el seu nou càrrec després de comunicar la decisió presa el 24 de febrer. Loreto Rubio és doctora en gestió i té formació en direcció i administració pública. Així, segons el president del Patronat, **Jaume Parés**, Loreto aportarà "la seva experiència en el món empresarial i en el lideratge d'equips que contribueixen a la seva transformació col·laborativa". | MARISTES

Les Misses Polifòniques, 10 anys de "simbiosi entre espiritualitat i art" a Barcelona

Quinze mil persones han assistit a les Misses Polifòniques a Barcelona al llarg de la seva dècada d'existència. Una iniciativa cultural en l'àmbit litúrgic que aquest 2022 es projecta cap al futur amb el naixement d'una fundació privada que les organitzarà en endavant. "Si el repertori sona allà on ha de sonar, agafa una altra dimensió molt diferent", apunta el director musical del Liceu i director artístic de les Misses Polifòniques, **Josep Pons**. Diu que el pas d'aquestes peces a la litúrgia "és un pols dramàtic molt diferent". Una combinació que, per al públic no confessional, és una "simbiosi entre espiritualitat i art".

| REDACCIÓ. FOTOGRAFIA: RICARDO RÍOS.

Només dues escoles de l'Opus no deixaran de segregar per sexe i perdran el concert
DC, 09/03/2022 | 3/24

Presenten les marededéus perdudes de la Cerdanya
DS, 12/03/2022 | DIARI DE GIRONA

Sor Lucía porta 42 refugiats d'Ucraïna més a Manresa en un avió d'Open Arms i Solidaire
DL, 14/03/2022 | NACIÓ DIGITAL

Meritxell Ruiz: "No és cert que la concertada sigui una escola elitista"
DS, 19/03/2022 | EL PUNT AVUI

El 90% dels musulmans d'Espanya no pot accedir a classes de religió islàmica
DS, 19/03/2022 | DIARI DE GIRONA

El Papa obre la porta a que les dones presideixin els ministeris vaticans
DG, 20/03/2022 | LA VANGUARDIA

Entra en vigor la nova ordenança de Lleida que facilita obrir centres de culte
DM, 22/03/2022 | SEGRE

La Sagrada Família recorre als tribunals per continuar construint en sòl protegit
DV, 25/03/2022 | NACIÓ DIGITAL

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Avui Dia Internacional de la Dona. El Monestir de Poblet vol fer menció de la primera dona que va treballar-hi, la Sra. Ilona Frijhoff. Va saber transmetre a milers de visitants la seva estima envers el Monestir i la Comunitat.

Traducir Tweet

11:31 · 08 mar. 22 · Twitter for iPhone

Maristes en xarxa
@maristesenxarxa

Quina alegria retrobar-nos presencialment amb els coordinadors/es de pastoral de les escoles de @MaristesCat Continuem treballant en xarxa amb molts projectes per endavant!

Traducir Tweet

15:35 · 18 mar. 22 · Twitter for iPhone

U. Ramon Llull (URL)
@uramonllull

Avui a les 12h, a diferents emplaçaments de la #URL, hem fet un minut de silenci contra la guerra a #Ucraïna i a favor de la #pau, seguint la crida a l'oració del @Pontifex_es i de l'@esglesiabcn.

#SomURL

Traducir Tweet

La Salle BCN y 9 más
13:32 · 02 mar. 22 · Twitter Web App

Sant Joan de Déu Serveis Soci...
@SJD_SS_Bcn

6 persones acompanyades als nostres centres tenen ara un contracte de feina d'1 any a jornada completa gràcies al programa ESAL d'@ocupaciocat. ESAL vetlla per la #InserciólLaboral de dones, persones trans i també per aquelles que estan en situació d'atur de llarga durada.

Traducir Tweet

14:54 · 28 feb. 22 · Twitter Web App

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

En @bernatsellares ens fa un tastet del contingut del llibre 'Economia i ecologia', una publicació conjunta entre @JusticiaiPau i l'Editorial Claret youtu.be/9z6iPkZS9F0

Traducir Tweet

20:01 · 25 mar. 22 · Hootsuite Inc.

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Alumnes del Programa de Segones Titulacions de @BlanquernaFPCEE visiten @vedrunaangels. Els estem explicant el projecte @VedrunaCat i el procés de transformació educativa de l'escola #escolacompetent

Traducir Tweet

13:41 · 10 mar. 22 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

Genis creatius, aquest estiu us esperen les colònies de la Fundació Pere Tarrés!

Prepareu-vos per viure un estiu inoblidable amb els tallers i les activitats que més us agraden: tecnològiques, cuina, ball, teatre... T'apuntes a l'aventura?

ow.ly/c5vQ50IpYrp

Traducir Tweet

18:01 · 24 mar. 22 · Hootsuite Inc.

Mans Unides ONG
@mansunides

Mans Unides Barcelona participa amb
Acció Solidària Blanquerna en "Pensar la
Universitat", unes interessants jornades que
reafirmen el compromís de la institució amb la
justicia social. @Trenta3U @Blanquerna
Més info: bit.ly/accio-solidari...

Traducir Tweet

9:35 · 14 mar. 22 · Twitter for iPad

La Sagrada Família
@sagradafamilia

L'11 de març del 1927 va néixer Josep Maria Subirachs. Va treballar durant vint anys a la Sagrada Família, i la seva obra més coneguda és, sens dubte, la que hi ha a la gran portalada de la façana de la Passió. @EspaiSubirachs

Traducir Tweet

12:41 · 11 mar. 22 · Twitter Web App

Justícia i Pau
@JusticiaiPau

La Fàtima col·labora amb l'entitat des de fa uns mesos.
És musulmana i activista social del feminisme intercultural, compagina el seu treball amb la defensa i lluita per l'equitat dels DH de les dones al món laboral, impulsant el lideratge femení al sector tecnològic. #8M

Traducir Tweet

Bayt al-Thaqafa y 5 más
14:59 · 11 mar. 22 · Twitter Web App

Jesuïtes Catalunya
@jesuitescat

"Impactats amb el pas de famílies ucraïneses camí de Fàtima. Dones joves amb infants. La pluja, el fang i el vent que ens acompanya ajuda a contemplar el passatge de la samaritana buscant la font d'aigua viva". #CamílgnasiàSolidari Etapa entre San Román i San Vicente de Arana

Traducir Tweet

11:00 · 18 mar. 22 · Hootsuite Inc.

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Ja podeu fer les reserves per participar presencialment a les celebracions de la Setmana Santa a #Montserrat.

abadiamontserrat.cat/reserves/

Traducir Tweet

15:59 · 15 mar. 22 · Hootsuite Inc.

CATALUNYA RELIGIÓ

www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterri i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà. **Direcció:** Jordi Llisterri.

Amb el patrocini de

claret – Claretians de Catalunya
Vedruna Catalunya Educació
Maristes
Fundació Jesuïtes Educació
Escola Pia de Catalunya
Abadia de Montserrat
Fundació Educativa FEDAC
La Salle
Província de Framenors Caputxins de Catalunya
salesians Maria Auxiliadora
Monestir de Poblet
Companyia de Maria N.S.
Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu Província d'Espanya
IQS Persona Ciència Empresa Universitat Ramon Llull
Blanquerna Universitat Ramon Llull
Fundació Pere Tarrés
Universitat Abat Oliba CEU
CPL Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona

Amb la col·laboració de

URC Unió de Religiosos de Catalunya
JUSTÍCIA I PAU
fjm Fundació Joan Maragall Cristianisme i Cultura
Basílica de la Sagrada Família
BAULA
Mans Unides
Monestir de Sant Benet de Montserrat
Monestir Sant Pere de les Puel·les
Grup de Treball Estable de Religions

Formem part de

amic associació de mitjans d'informació i comunicació
Coordinadora Catalana de Fundacions
Laudato Si' Movement

Auditat per:

ojd

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

NÚMERO ABRIL-MAIG 2022 | ISSN: 2604-7004. Dipòsit legal: B5112-2019. Imprès a Imprintsa, a Sant Fruitós de Bages.